

ارزیابی ظرفیت ها و تنگناهای اکوسیستم تالاب میانکاله در توسعه گردشگری منطقه) با استفاده از مدل SWOT)

۱-عباس علیپور ۲-انسیه اندرواژ

۱- عضو هیات علمی و استادیار پژوهش مرکز تحقیقات و کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

e.andarvazh@yahoo.com

خلاصه:

امروزه صنعت گردشگری (توریسم) به عنوان بخش مهم و اصلی در اقتصاد جهانی به شمار می رود و در بین انواع مختلف گردشگری، طبیعت گردی ابزاری مناسب جهت دستیابی به گردشگری پایدار می باشد. در این میان منطقه میانکاله به دلیل برخورداری از چشم اندازهای طبیعی و تنوع زیستی بالا، از پتانسیل بالایی برای جذب اکوتوریست برخوردار است. هدف این پژوهش ارزیابی ظرفیت ها و تنگناهای اکوسیستم تالاب میانکاله در توسعه گردشگری منطقه با استفاده از مدل SWOT است. این مدل که ارزیابی کننده نقاط « قوت، ضعف، فرصت و تهدیدها » است، بهترین راهبرد برای فرآیند برنامه ریزی راهبردی طبیعت گردی محسوب می شود. روش جمع آوری داده ها و تحلیل اطلاعات مورد نیاز بر اساس اطلاعات اسنادی (کتابخانه ای) و میدانی بوده است. نتایج بدست آمده از این تحقیق با بررسیهای انجام گرفته از طریق تکنیک سوات، استراتژی تدافعی را نشان داده که ظرفیت های اکوسیستم میانکاله زیاد بوده و علیرغم وجود ضعف در عوامل درونی به جهت وجود فرصت های بیشمار بیرونی میتوان با کمک آنها به تقویت عوامل درونی پرداخت. شبه جزیره میانکاله به دلیل برخورداری از تنوع اکوسیستم گیاهی، مرتعی و تالابی و وجود منابع غذایی مناسب، همچنین برخورداری از امنیت و چشم اندازهای بی نظیر و استثنایی زیستگاه مناسب و بارز برای وحوش و پرندگان آبی است که در کنار افزایش انگیزه های جوامع محلی در ارتباط با فعالیتهای زیست محیطی و تغییر نگرش در بخشهای دولتی و جوامع محلی نسبت به جایگاه ها و توانمندی ها، نسبت به مدیریت و حفاظت از منابع زیستی اقدام نمود.

واژگان کلیدی: میانکاله، تالاب، گردشگری، اکوسیستم، SWOT

مقدمه

اکوتوریسم یا طبیعت گردی بر پایه توانمندی های محیطی و منابع طبیعی بنا نهاده شده و در صورتیکه با برنامه ریزی دقیق و امکان سنجی مناطق به لحاظ توان اکولوژیکی و با توجه به درخواست، تقاضا، و نظرات مردم (بازدید کنندگان) ترکیب شود. می تواند راهکاری جهت استفاده بهینه در حین حفاظت از مناطق تحت مدیریت را فراهم کند. (مسعودی و همکاران ۱۳۹۰) توسعه گردشگری در مناطق حفاظت شده عامل رشد اقتصادی و بالابردن سطح اشتغال خواهد بود. حضور گردشگران در مناطقی که ارزیابی توان و برنامه ریزی تفرجی و مکانیابی فعالیت تفرجی شده اند علاوه بر تامین خواسته ها و رفاه آنها (ایرجی، ۱۳۸۸) بدلیل اینکه این ارزیابی و طراحی می تواند به توسعه برنامه های تفرجی و کاهش فشار در مناطق پر طرفدار منطقه از طریق